UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Septima, An penitentia timore mortis accepta sit fructuosa? Sic.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

a Reſcindēda.l.diſt.vt ꝯſtitueret.ꝯtra.Sed hoc eſt quādo peccatū ſuum defendere volūt ex authoritate:vt .ſ.lxxxj.diſt.plurimos. Uel hoc cum non eſt ſcādalū multitudinem puniri.Lau.

b Reſtitui.niſi in enormibus:vt.l.di.miror.

c Sacerdos ꝛc.

Confeſſor qñ ꝙ ꝯfeſſionē licite reuelat, vt excōicationē euitet.

S Reciter. Pone ꝙ ſacerdoti confitet̄ aliquis aliquod crimē,ꝛ excōmunicat ep̄s omnes huiꝰ criminis conſcios, niſi veritatē reuelauerīt.eſt in qōne an preſbyter ei reuelare teneat̄. Videt̄ hic ꝙ non.ꝛ arg.ex̄ de offi.or.ſi ſacerdos.ꝛ extra de adult. ſignificaſti.

ij.ps. preterea hoc ꝓbare non pōt preſbyter.igit̄ dicere non debet. vj.q.ij. placuit.ſ.ij.q.j.ſi peccauerit.ꝛ.q.vij.plerūqꝫ. preterea nōne ſecretū fuit?ergo celare debuit. xxij.q.v.de forma. Itē iſte non debet dici ſciens.xv.q.v. preſbyter. In ꝯtrariū facit ꝙ hec pena maior eſt in eccleſia,ergo magis vitari dꝫ et formidari.xj.q.iij.nihil. Itē in excōicatione nō eſt tantū anime

iij.ps detrimentum,ſꝫ et corporis.xj.q.iij.nihil.So.Dicunt qdā ꝙ in ſecreto epiſcopo dicere pōt:vt pote q̄ ꝓdeſſe poſſit,non obeſſe.xxij.q.v.hoc videt̄. Alij cōtra. Uel dic ibi ſciuit vt homo,hic vt deꝰ,ꝛ preterea iſte non conſcius nec ſciens dici debet.

tot ſunt qui labuntur:vt priſtinam dignitatē ex authoritate defendant,et quaſi vſum peccandi ſibi faciant,reſcindēda[a] eſt ſpes iſta.ſi vero locꝰ eſt vbi iſta non concurrant,reſtitui[b] poſſunt qui peccant:itaqꝫ pontifex iuſtꝰ ꝛ perfectꝰ atqꝫ diſcretus non cogitur ſuos ſacerdotes ſemper abijcere,nec mox reſtituere,niſi ſtatutum fuerit a Romano pōtifice. Caueat ſacerdos ne peccata penitētiū alijs manifeſtet:quod ſi fecerit,deponatur.

Unde Gregorius.

Deponat̄ ſacerdos q̄ pctā penitētꝫ publicare preſumit.

Sacerdos ante oīa caueat ne de eis qui ei confitentur peccata ſua,alicui recitet[c] ꝙ ea ꝯfeſſus eſt,non ꝓpinquis,nō extraneis,neqꝫ(quod abſit)pro aliquo ſcādalo.nam ſi hoc fecerit,deponatur,ꝛ oībus diebꝰ vite ſue ignominioſus peregrinando[d] pergat.

Quod autem dicitur vt penitens eligat ſacerdotem ſcientem ligare et ſoluere,videtur eſſe contrarium ei quod in canonibus inuenitur,vt nemo vi-

nunquid credet ille extraneus ſacerdos ſimplici verbo eius penitentis qui dicit ſuum ſacerdotem imperitum? Sic,quia non eſt veriſimile ꝙ cum mendacio veniat ad penitentiam.ca.ſancimus.j.q.vij. Sed nunquid eſt vtilis talis confeſſio quam quis accipit a non ſuo iudice cōtra hanc inſtitutionem? nam ordinatus a non ſuo epiſcopo recepit veritatē ordinis.vij.q.j.epiſcopꝰ. Sed dico eā inutilem. Ue ergo ſcholaribus q̄ vadūt ad incluſos pro penitētia,ꝛ nō teri... vbi audiūt diuina per annum,qꝫ ꝛ ibi decimas perſonales debent dare.ex̄ de deci.nouum genus.Lau.

ij.ps.

Scholares ... Lau.

delicet parochianum alterius iudicare preſumat. Sed aliud eſt fauore vel odio propriū ſacerdotē cōtēnere,qđ ſacris canonibꝰ prohibetur:aliud cecū vitare,quod hac authoritate qſqꝫ facere monetur, ne ſi cecus ceco ducatum preſtet,ambo in foueam cadant.

Unde Urbanus papa.ij.

Cuilibet ſacerdoti commiſſum (niſi pro eius ignorantia) alter ſacerdos ad penitentiam non ſuſcipiat.

Placuit vt deinceps nulli ſacerdotū liceat quēlibet commiſſum alteri ſacerdoti ad penitētiam ſuſcipere ſine eiꝰ ꝯſenſu cui prius[e] ſe ꝯmiſit[f], niſi pro ignorantia[g] illius cui penitens prius confeſſus[h] eſt. Qui vero cōtra hec ſtatuta facere tētauerit,gradus ſui periculo ſubiacebit.

Diſtinctio.vij.

Tempꝰ ꝟo penitētie eſt vſqꝫ ad vltimū articulū vite.

Unde Leo papa.

De eodē.

h Cōfeſſus,vel quia non vult penitentiam dare, vel pro alia iuſta cauſa.Lau.

Tempꝰ. In hac diſt.tractatur de penitentia finali,ſcꝫ que in fine vite queritur et accipitur,ſcꝫ an valeat ad eternam vitam conſequendam vel non.et qđ ſi fiat non ex charitate,ſed tantū metu diuini iudicij. Et diuiditur in duas partes. In prima quarum dicitur qđ dictum eſt.ꝑe. Secūda ibi,qꝫqꝫ.ꝑ.

Tempus vero. Caſus. Hic intitulatur ſeptima diſtinct. qua queritur vſqꝫ ad quod tempus peccator ſit recipiendus ad penitentiam,hoc eſt an vtilis ſit penitentia que iniungitur in mortis articulo.ꝛ videtur Auguſt.in hoc dubitare,nec vult (vt videtur) in hoc preciſe reſpondere.argu.infra.eo.ſi quis poſitus. Et forte ideo dubitauit,quia conſiderauit quod de facto contingit:quia vix aliquis poteſt digne penitere in mortis articulo conſtitutus,dum mundum conſiderat dum reſpicit filios et vxorem. † infra eo.§.vlti. Uel dubitare ſe oſtendit:non quia dubitet quid in hoc caſu tenendum ſit, ſed quia in talibus verbis terrere vult nos,vt in ſanitate agamus penitentiam:preciſe autem eſt reſpondendum ad hanc queſtionem per authoritatem euangelij,quia in quacunqꝫ hora peccator ingemuerit ꝛc. ſupra diſtinctio.j.ca.facilius.§.hoc idem. Procedit ergo hoc modo Gra. Primo probat vno cap.ꝙ penitenti nunqꝫ eſt penitentia deneganda, poſtea adducit in contrarium duo capitu,vſqꝫ ad.§.hoc autem. que contraria capitula per alias authoritates Auguſti.ſoluit.

† Dicit Hiero. ...

d Peregrinādo,vt ita agat publicā penitētiā,ꝛ etiā ſolēnē ſi nō habet̄ ſpes de eiꝰ reſtitutione:vt.l.diſ.illđ.§.hāc autē penitētiā.ſ.vj.q.ij.placuit.ꝯtra.ſꝫ illa pena nō excludit hanc. Uel aliter ibi dixit epiſcopꝰ eū peccatū cōmiſiſſe in genere,nō deſcēdēdo ad ſpecies,ſꝫ hic ſpecificat. Uel ibi facta fuit ꝯfeſſio epiſcopo vt ſocio vel homini, non vt deo.ſ.vj.q.ij.c.j.ꝛ.ij.L.

e Placuit. Cui ꝑus.xvj.q.j.§.ecce in hoc.

† Iſta fuit ſententia L. quā ſequitur Inno. ꝑut no.ex̄ de pe.ꝛ re. oīs.

e Cui ꝑus. Nota ꝙ ꝑus dꝫ ꝯfiteri ſuo ſacerdoti,ſꝫ alteri poſtmodū confiteatur.Lau.

f Commiſit. Id eſt cuius parochianus eſt.ab alio enim non poteſt ligari vel ſolui.extra de penitē.ꝛ remiſ. quod autem.

g Pro ignorantia. Ergo pro ignorantia eius authoritate huius canonis poteris ire ad alium,† ſine licentia hominis,ſcꝫ illius preſbyteri imperiti.ſufficit hoc a iure concedi,argu.ff.de condi.inſti.qui ſub.§.vlti. Sed

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

NEmo deſperādus eſt[a] dū in hoc corpore cōſtitutus eſt: q̄ɼ nōnunq̄ꝫ qđ diffidentia etatis differtur, conſilio maturiore[b] perficitur.

Quāq̄ꝫ de differētibus penitentiam Augu. ſcribat.

SI q̄s poſitus in vltima neceſſitate ſue egritudinis voluerit accipe penitentiam, ⁊ accipit[c], ⁊ mox reconciliatur[d] ⁊ hinc vadit: fateor vobis nō illi negamꝰ qđ petit, ſꝫ non preſumimus ꝙ bene hinc exit. ſi ſecurꝰ hinc exierit, ego neſcio. pniaꝫ dare poſſumus, ſecuritatē autē dare non poſſumus. nūquid dico dānabiť: ſed nō dico liberabiť. vis ergo a dubio liberari: vis qđ eſt incertū euadere: age pniam dū ſanꝰ es. ſi ſic agis, dico tibi ꝙ ſecurus es, q̄ɼ penitētiam egiſti eo tēpore quo peccare potuiſti. Si autē vis agere penitentiā quādo iam peccare nō potes, peccata te dimiſerunt[e] non tu illa[f]. Idem.

QUi egerit pniam veraciter, ⁊ ſolutꝰ fuerit a ligamēto quo erat aſtrictꝰ, et a xp̄i corpore ſeparatus, ⁊ bene poſt pniam vixerit ſicut ante pniam viuere debuit: poſt reconciliationē quādocūq̄ꝫ defunctꝰ fuerit, ad deū vadit, ad requiē[g] vadit, regno dei non priuabiť, a populo diaboli ſeparabitur. Idem.

SI quis[h] autem ⁊c. et .ī. Baptizatus ad horam ſecurus hinc exit. fidelis bene viuēs ſecurus hinc exit. agēs pniam, et reconciliatus cū ſanus eſt, et poſtea bene viuens ſecurus hinc exit. Agēs penitentiā ad vltimū, ⁊ reconciliatus, ſi ſecurꝰ hinc exit, ego nō ſum ſecurus. vnde ſecurꝰ ſum dico, ⁊ ſecuritatē do. vnde ſecurus nō ſū, pniam dare poſſum, ſecuritatē dare non poſſum. et poſt pauca. Sed vnde ſcis (inquit) ne forte deus dimittat mihi: verū dicis: illud ſcio, hoc neſcio. nam ideo do tibi pniam: quia neſcio. nam ſi ſcirem nihil tibi prodeſſe[i]: non tibi[k] darem. Item. Si ſcirem nō tibi ꝓdeſſe, nō te admonerē, nō te terrerē. Due res ſunt aut ignoſciť tibi, aut nō ignoſciť. qđ hoꝝ futurū tibi ſit, neſcio ḡ tene certū, ⁊ dimitte incertū. Hoc aūt quare Augu. dixerit, cyprianꝰ oñdit dicēs.

IDcirco fratres chariſſimi pniam non agētes nec in dolore delictorū ſuorū toto corde manifeſtā lamentationis ſue profeſſionē teſtantes prohibendos oīno cenſuimus a ſpe cōmunionis et pacis, ſi in infirmitate atq̄ꝫ periculo ceperint deprecari: q̄ɼ rogare illos non delicti penitentia, ſed mortis vrgētis admonitio cōpellit: nec dignus eſt in morte accipere ſolatiū, q̇ ſe non cogitauit moriturum.

Item Aug. in lib. de pnia.

NUllus expectet qñ iam peccare non poſſit, arbitrij em̄ q̄rat libertatē vt delere poſſit cōmiſſa: nō neceſſitatē. q̇ puꝰ itaq̄ꝫ a pc̄tis relinquitur q̄ꝫ ipſe relinquat, ea non libere ſed quaſi neceſſitate condēnat licet enim latro veniam meruiſſet in fine de omni crimine, non tñ dedit baptizatis peccādi ⁊ ꝑſeuerādi authoritatē. tūc em̄ baptizatꝰ eſt, qui tūc primū in cruce xp̄m cōfeſſus eſt. quia em̄ ſi in extremo vite hiatu aduenerit, ſanat et liberat ī ablutiōe baptiſmi ita ꝙ nec purgatoriū ſentiūt q̇ in fine baptizāť: ſꝫ ipſi ditati bonis ſctē mr̄is eccleſie recepturi ſūt multiplex bonū ī ꝟa btītudine. Illi aūt q̇ cū potuerūt nūq̄ꝫ cōuerti voluerūt: cōfitētes cū iā peccare nequeūt non ſic facile acquirunt qđ volunt opꝫ em̄ vt pnia fructificet in

a NEmo deſperādus eſt. Id eſt de nemine deſperandum eſt. Archid.

b Maturiore. xxxij. q. ij. ancillā. cuius hec pars eſt Lauren.

Hec eſt ſecunda pars diſtin. in qua dicitur ꝙ ſi quis vere vult penitere, hoc ſanꝰ faciat. Pe.

SI quis poſitus. Caſus Queſitum fuit ab Aug. an danda ſit penitentia in mortis articulo conſtitutis, et an ſit eis vtilis. Et reſpondet dicens ꝙ nulli eſt penitētia denegāda: ſed nō preſumit ꝙ eis ſit vtilis, neq̄ꝫ eis ſecuritatē promittit. vnde hortatur quēlibet vt in ſanitate penitentiam agat, ſi digne vult veniā obtinere.

c Accipit. Notificatā non autem impoſitaꝫ: quia in tali articulo nō imponiť: vt. xxvj. q. ōne. vj. preſbyteri. ⁊ ca. agnouimus, et queſtione. vij. ca. j. Lauren.

d Reconciliať. Quia forte erat excommunicatus vl' abſolutus per officium ſacerdotis a penitentia q̄ ei imponi debeat. L.

e Dimiſerunt. Id eſt videntur dimiſiſſe te.

f Non tu illa. More humano loquitur. ſemꝑ enim preſumitur contra iſtum ꝙ non vere peniteat: niſi euidens ſignum appareat. arg. lvij. diſtin. ſi quis in egritudine. Hug.

QUi egerit penitentiam. Caſus. Dicitur hic ꝙ ſi quis egerit veraciter penitentiam, et bene poſt penitentiā vixerit, poſt reconciliationem ſecurus hinc exit ſicut poſt baptiſmū. qui autē in articulo mortis penitētiā agit, vtrū ſecurus hinc exeat: dicit Augu. ſe dubitare. h. autem vnum cap. facit ab illo cap. ſi q̄s poſitus vſq̄ꝫ ad .§. hoc aūt. qui .§. per ſe patet.

g Ad requiem. Scilꝫ recta via, ita ꝙ nec purgatoriū ſentiat ꝓ illis peccatis pro quibꝰ penituit. Lau.

h SI quis. Hoc habes. s̄. di. iij. §. vlt. in capi. ſi quis autem. Hug.

i Tibi ꝓdeſſe. C. de ꝓba. ad probationem.

k Non tibi darē. s̄. xcv. diſ. illud. arg. Hug.

IDcirco. Caſus. Dicitur hic ꝙ qui verā penitētiam non agūt ⁊ ex toto corde, ꝓhibendi ſunt a ſpe cōmunionis et pacis: quia tales compellit ad penitentiā neceſſitatis articulus, et non delictum.

NUllus expectet. Caſꝰ. Dicit Auguſti. ꝙ nullus debet expectare vt agat penitentiam in morte. Nec debꝫ ex eo ſumere authoritateꝫ ꝙ penitentiam latronis Chriſtus in eius fine ſuſcepit: quia ille nō ſolum penituit, ſed etiam baptiſmū recepit. vnde non eſt mirum ſi ſtatim volauit ad patriam, ſicut eſt de quolibet q̇ in ſuo fine baptizať, ſecus eſt de eo q̇ peñtet ſine ba-

Purgatorium non ſentiet qui vere penituit.

Luce xxiij. f.

ptiſmo. Supponit etiam ꝙ quilibet in morte ſua non tm̄ debet timere penam, ſed etiam ſperare gloriam.

Omiſit magiſter queſtionem poſitam in themate tanꝗ nihil dubitationis habentem: q̄ quocūq tempore exactus ſemꝑ tenetur debitum reddere. xxvij.q.ij.ſi tu.ꝛ.j. protr.q.ca.j.et po- nit aliam ſatis affinem an liceat tempore orationis vacare coniugali operi in exigendo, et ſuper hoc nota diuerſas opiniones: nam quidā inherentes iſtis capit. dicunt ꝙ tempore orationis non debet quis cognoſcere vxorem ſuam. Alij vero intelligunt ea de conſilio tu mediā viam teneas. Maior em̄ medijs gratia rebus ineſt. Dic ergo ꝙ quandoqꝫ eſt preceptum non cognoſcere eā: quandoqꝫ conſiliū. Preceptuꝫ eſt ꝙ in his diebus non cognoſcat eam cauſa ſaturande libidinis: nam cū al's peccat venialiter, maxime tamē cauſa incontinētie ſm̄ nos ſic eam cognoſcendo in his dieb⁹ peccat mortaliter. Cōſilium vero eſt vbi vult cognoſcere eā cauſa ſobolis, vel vitande fornicationis. hec oīa intelligas in exigente. nā vt premiſi, ſemper exactus tenet̄ reddere debituꝫ, licet exigens hoc tempore peccet. arg.j. ea.qō.v.noluit. dicunt tamē quidam ꝙ ſi ei conſtaret ꝙ ſi vxor peteret debitum cauſa libidinis explende, non ei reddet.

¶ Qō ꝗuis. ſ Caſus. Dicit hug. ꝙ hec ſūt verba Augu. vſqꝫ ibi, Dixit cōuerſum. Uel poteſt dici ꝙ oīa ſunt verba Augu. vſqꝫ ad finē. et loquitur Augu. de ſe in tertia perſona.

j. Cor. xiij.a.

† Al'as non timeat̄ ꝑ pena ſꝫ amet̄ ꝑ gloria.

Ezec. xxxiij. c.

Q ¶ Uod autem hec.q. diuidit̄ i. iiij. partes. In quarū pma ꝓbat magr̄ ſufficiēter ꝙ tpe feſtiuo vel ieiunij null⁹ debet vxorem ſuā cognoſcere: quod eſt conſiliū. Scd̄a ibi: Cum ꝓpria. Tertia ibi: Hinc etiam. Quarta ibi: Hoc aūt. Joan. de fan.

¶ Caſus. Hic intitulatur. iiij.q. qua querit̄ an tpe orationis quis valeat reddere debitum vxori: vt tpe quadrageſimali ꝛ ieiunijs ſtatutis et vigilijs apoſtolorꝫ et ſīctibus: ꝛ dicit Hu. ꝙ exactus ſemper tenet̄ reddere: alioquin mortalit̄ peccat: vt. ſ. xxvij. qō. ij. ſi tu abſtines. ſꝫ vtrum poſſit exigere, de hoc diuerſe ſunt opiniōes. Nā quidam inherētes iſtis dicunt ꝙ tēpore orōnis nō dꝫ qs reddere debitū vxori. Alij intelligūt ea de conſilio. Tu autem dicas ꝙ cauſa incontinētie vel filiorū poteſt eam cognoſcere ꝛ exigere debitū: nec precipitur ei vt abſtineat, ſꝫ ſub forma ꝓhibitionis diſſuadetur ei. ſed ex cauſa ſaturande libidinis nō debet exigere: quia tunc mortalit̄ peccat ſꝫ Hu. ſm̄ alios venialit̄. Et hoc itelligas in exigente.

a ¶ Quod autē.

bonis opibus, vt vitā mortuo īpetret. ſcriptū eſt em̄ ſine charitate neminem ſaluū eſſe. nō itaqꝫ in ſolo timore viuit homo, quem ergo ſero penitet, opꝫ non ſolū timere deū iudicem, ſed et iuſtum diligere. nō tm̄ † penā timeat, ſꝫ anxiet̄ ꝑ glīa. dꝫ em̄ dolere de crimine ꝛ de oī predicta varietate ei⁹.

Q. d' ꝗuis ſꝫ de ei⁹ ſalute Augu. potuit dubitare, credo quidem illi q̄ dixit: Quacūqꝫ hora ingemuerit pctōr, ꝛ cōuerſus fuerit, vita viuet ꝛ nō morieт̄. dixit cōuerſum, nō tantū ꝯſum vita viuere. Uerſū quidem viuere puto, qui dolet de crimine: cōuerſum q̄ dolet de oī ei⁹ quā expoſuim⁹ varietate. Uertit̄ a pctō q̄ iam vult dimittere pctm̄. cōuertit̄ q̄ iā totus ꝛ oīno vertitur: qui iā non tm̄ penas nō timet, ſed ad bonum dn̄i feſtinat tendere: que cōuerſio ſi cōtigerit alicui etiā in fine, deſperandū non eſt de eius remiſſione. ſꝫ qm̄ vix vel raro eſt tam iuſta cōuerſio, timēdum eſt de penitente ſero. quē em̄ morbus vrget, ꝛ pena terret, ad verā vix venit ſatiſfactionē, maxime cum filij q̄s illicite dilexit, ſint preſentes, vxor ꝛ mūd⁹ ad ſe vocēt. Multos em̄ ſolet ſerotina penitentia decipere: ſed qm̄ de⁹ ſemꝑ potēs eſt, ſemꝑ etiaꝫ in morte iuuare valet qb⁹ placet. cū ita ꝙ op⁹ ſit nō hoīs, ſed dei, fructifera pnīa: inſpirare eā pōt qn̄cunqꝫ vult ſua mīa et remunerare ex mīa q̄s pōt dānare ex iuſtitia: ſed qm̄ multa ſunt q̄ īpediūt ꝛ lāguētē retrahūt, ꝑiculoſiſſimū eſt et īteritui vicinū ad mortē ꝓtrahere pnīe remediū: ſꝫ magnū eſt cui de⁹ tūc inſpirat. ſi q̄s em̄ eſt q̄ per verā pnīam expectat dei clementiā, maiorē ſentiet dei bonitatē ſua neq̄tia. ſed ſi etiā ſic cōuerſus fuerit, vita viuet et nō morieт̄: nō ꝓmittim⁹ tn̄ ꝙ euadet oēm penā: nā pri⁹ purgādus eſt igne purgatiōis, q̄ ī aliud ſcl'm diſtulit fructū cōuerſionis. Hic autē ignis etſi etern⁹ nō ſit, miro tn̄ mō grauis eſt. excellit em̄ omnē penā quā vnqꝫ aliq̄s paſſ⁹ eſt ī hac vita. nūqꝫ in carne tāta inuenta eſt pena: lꝫ mirabilia martyres paſſi ſint tormēta, ꝛ multi neq̄ter quāta ſepe ſuſtinuerūt ſupplicia. Studeat ergo q̄ſqꝫ ſic delicta corrigere vt poſt mortē nō oporteat talē penaꝫ tolerare. q̄dā em̄ pctā ſūt mortalia q̄ in pena fiūt vitalia: nō tn̄ ſtatim ſanant̄. ſepe em̄ eſt q̄ moreret̄ niſi medicaret̄, nō tn̄ ſtatim ſanat̄. lāguet victur⁹ q̄ pri⁹ erat moriturus⁹. q̄ aūt īpenitens morit̄, oīno morit̄, et eternaliter cruciat̄. q̄ aūt īpenitēs finit̄: ſi ſemꝑ viueret, ſēꝑ peccaret. at dei eſt miſerentis ꝙ operat̄ finem peccādi. ob hoc etiā ſine fine torq̄bit̄: q̄ nunqꝫ virtute ditabit̄ ſemper plenus iniquitate. ſemꝑ ſine charitate torquebitur ſine fine.

¶ Queſtio.iiij.

Quod autez[a] oratiōis tpe cōiugali opi alicui non lꝫ vacare beatus Hieron. in quodā ſermone ſcribit ita dicens.

¶ Tempore quo vxori debitum redditur, a carnib⁹ agni abſtinere oportet.

Sciatis fratres chariſſimi quoniam quicūqꝫ vxori debitum reddit, vacare nō poteſt orationi, nec de carnibus agni comedere debet.

Item ſi panes propoſitionis ab his qui vxores ſuas

Open coniugali an liceat tēpore orōnis vacare.

† vt. ſ. ꝛ Joā.

Arg. xiiij.q. ij. nabucho donoſor. C. de adul. l. ſtac- quis.

Sciatis ffes chariſſimi.

¶ Caſus. Oſtenditur in hoc capitulo ꝙ continentia precedente debet quis accedere ad j. Re. xxj. eucharîſtiā, et hoc probat Hierony.

Infide- lis qui dicunt,